

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 grudnia 2011 r. powódka A. L., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą „PHU (...) w W., wystąpiła przeciwko pozwanej (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. – obecnie Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. (poświadczona za zgodność kserokopia odpisu z KRS – k. 128-133) z roszczeniem o zapłatę kwoty 877,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 3 października 2011 r. do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie na swą rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych i kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka wskazała, iż w dniu 27 lipca 2011 r. doszło do kolizji drogowej, zaś sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanej. Poszkodowany oddał uszkodzony pojazd do warsztatu naprawczego oraz zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy własnego pojazdu. Obok umowy najmu poszkodowany zawarł z powódką umowę przelewu wierzytelności, na mocy której powódka nabyła wierzytelność w zakresie zwrotu kosztów najmu. Powódka wystawiła fakturę VAT na kwotę 2.558,40 zł brutto, stanowiącą koszt najmu pojazdu zastępczego przez okres 13 dni, a następnie wystąpiła do pozwanej z wezwaniem do zapłaty kwoty stwierdzonej fakturą VAT, która przyznała odszkodowanie w kwotach 775,62 zł i 904,89 zł, odmawiając pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego w pozostałym zakresie.

Nakazem zapłaty z dnia 30 grudnia 2011 r. wydanym w postępowaniu upominawczym, sygn. akt XV GNc 8593/11, Sąd nakazał pozwanej, aby zapłacił na rzecz powódki dochodzoną kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu (k. 49).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swą rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko pozwana zakwestionowała czas najmu pojazdu zastępczego jako przekraczający uzasadniony czas naprawy uszkodzonego pojazdu i dobową stawkę czynszu najmu jako zawyżoną wobec stawek rynkowych.

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013 r. (k. 110-111) zawieszono postępowanie, a następnie podjęto z udziałem Towarzystwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lipca 2011 r. na skutek kolizji drogowej uszkodzony został pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) należący do S. Ł. (dalej: poszkodowany). Sprawcą kolizji był K. L. kierujący pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...), ubezpieczonym w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. (obecnie Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W.), nr polisy (...).

(dowód: okoliczność niesporna; poświadczona za zgodność kserokopie: dowodu rejestracyjnego uszkodzonego pojazdu – k. 26-27, oświadczenia sprawcy – k. 29, dokumentacji dotyczącej zdarzenia drogowego i zgłoszenia szkody – k. 33-47)

W dniu 28 lipca 2011 r. poszkodowany oddał uszkodzony pojazd do naprawy w (...) H. (...) sp. j. w M.. Zakończenie naprawy pojazdu i odbiór pojazdu przez poszkodowanego miały miejsce w dniu 24 sierpnia 2011 r.

(dowód: poświadczona za zgodność kserokopie: oświadczenia poszkodowanego i serwisu – k. 22, dokumentacji dotyczącej naprawy i likwidacji szkody – k. 62-65; pismo serwisu naprawczego dotyczące przebiegu naprawy – k. 83)

Uzasadniony czas naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego wynosił maksymalnie 13 dni kalendarzowych.

(dowód: pisemna opinia biegłego S. Ż. – k. 100-106; ustne wyjaśnienia biegłego – k. 172).

W dniu 28 lipca 2011 r. poszkodowany zawarł z A. L. umowę najmu auta zastępczego, nazwaną „umowa usługi (...) nr INS 491/2011/07/28”. W ramach umowy wynajmujący wynajął najemcy pojazd marki N. (...) o nr rej. (...) na okres naprawy uszkodzonego pojazdu najemcy, jednak nie dłużej niż 14 dni kalendarzowych. Strony ustaliły stawkę czynszu najmu pojazdu zastępczego w wysokości 160,00 zł netto za każdą rozpoczętą dobę przy okresie najmu wynoszącym powyżej 7 dni. Faktyczny czas najmu przedmiotowego pojazdu zastępczego obejmował okres od dnia 28 lipca 2011 r. godz. 13:30 do dnia 10 sierpnia 2011 r. godz. 13:30.

(dowód: poświadczone za zgodność kserokopie: umowy najmu – k. 17-18, protokołu zdawczo-odbiorczego – k. 23, dowodu rejestracyjnego wynajętego pojazdu – k. 24-25, zaświadczenia o wpisie powódki do edg – k. 12-13)

Konieczność najmu pojazdu zastępczego wynikała z tego, iż uszkodzony samochód służył poszkodowanemu do codziennych dojazdów do pracy i przejazdów służbowych w ciągu dnia pracy, oraz był jedynym pojazdem, z którego mógł korzystać poszkodowany.

(dowód: poświadczone za zgodność kserokopie: oświadczenia poszkodowanego – k. 20, zaświadczenia od pracodawcy poszkodowanego – k. 21).

Rynkowe stawki czynszu najmu pojazdów klasy pojazdu wynajętego przez poszkodowanego na terenie W. w 2011 r. wynosiły od 90,00 do 160,00 zł netto za dobę.

(dowód: pisemna opinia biegłego S. Ż. – k. 105-106; ustne wyjaśnienia biegłego – k. 172).

W dniu 28 lipca 2011 r. poszkodowany zawarł z A. L. umowę przelewu wierzytelności, przenosząc na powódkę swoją wierzytelność, obejmującą prawo do odszkodowania z polisy ubezpieczenia OC sprawcy w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 27 lipca 2011 r., zarejestrowaną w (...).

(dowód: poświadczone za zgodność kserokopie: umowy przelewu wierzytelności – k. 19-20, oświadczenia o numerze rachunku bankowego cesjonariusza – k. 28).

Za wynajem pojazdu zastępczego przez okres 13 dni A. L. w dniu 31 sierpnia 2011 r. wystawiła poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.080,00 zł netto – 2.558,40 zł brutto, tj. po 160,00 zł netto za każdy z 13 dni najmu.

(dowód: poświadczona za zgodność kserokopia faktury VAT – k. 16).

Zgłoszenie przez A. L. do (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. roszczenia o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego wraz z kompletem dokumentów nastąpiło w dniu 19 września 2011 r. Zakład ubezpieczeń przyznał odszkodowanie w kwocie łącznej 1.680,51 zł, uznając za uzasadniony 13-dniowy najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego po stawce 129,27 zł brutto za dobę.

(poświadczone za zgodność kserokopie: zgłoszenia roszczenia – k. 14-15, decyzji – k. 30 i 47, wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 31-32; korespondencja stron, w tym pismo ze zgłoszeniem roszczenia z datą wpływu do pozwanego w kserokopii akt szkody – k. 103 i nast.).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wskazanych wyżej, zebranych w aktach sprawy oraz aktach szkody dokumentów, kserokopii oraz poświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopii dokumentów i wydruków, którym dał wiarę w pełni wobec braku podstaw do zakwestionowania ich prawdziwości przez Sąd z urzędu oraz nie kwestionowania ich prawdziwości przez strony.

Sąd oparł się również na opinii biegłego S. Ż., sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego. Została ona sporządzona przez specjalistę dysponującego odpowiednim wykształceniem i praktyką w zakresie będącym przedmiotem opinii i stanowi pełnowartościowy materiał dowodowy. W ustnych wyjaśnieniach

biegły, odnosząc się do zarzutów zgłoszonych do treści opinii pisemnej, szczegółowo i przekonywująco potwierdził swoje stanowisko przedstawione w opinii pisemnej, podtrzymując w pełni jej treść.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie roszczenia głównego i w części w zakresie roszczenia o odsetki.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

W niniejszej sprawie pozwana nie kwestionowała okoliczności faktycznych zdarzenia (kolizji drogowej), ani swojej odpowiedzialności (co do zasady) za wyrządzoną poszkodowanemu szkodę.

Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa zakwestionowała czas najmu oraz wysokość zastosowanej stawki czynszu najmu pojazdu zastępczego.

Pomiędzy poszkodowanym a powódką została zawarta umowa najmu pojazdu zastępczego (art. 659 § 1 k.c.). Czynsz najmu został określony kwotowo za dobę najmu, co było uzasadnione tym, iż w dacie zawarcia umowy strony nie mogły przewidzieć jak długo będzie trwała naprawa uszkodzonego pojazdu, a tym samym przez jaki okres poszkodowany będzie korzystał z przedmiotu najmu. Wysokość czynszu najmu została określona w umowie najmu i zaakceptowana przez strony umowy. Tak więc umowa najmu została zawarta skutecznie, a po stronie poszkodowanego powstał obowiązek zapłaty na rzecz powódki czynszu najmu, co z kolei oznacza, że wierzytelność, która zgodnie z twierdzeniem powódki była przedmiotem umowy cesji wierzytelności, istniała, wobec czego mogła zostać skutecznie przeniesiona na powódkę. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 i 2 k.c.: „Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania” (§ 1); „Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki” (§ 2). W konsekwencji, powódka na podstawie załączonej do pozwu umowy przelewu wierzytelności wstąpiła w prawa poszkodowanego, a tym samym była legitymowana czynnie w niniejszej sprawie.

Pozwana podnosząc, że czas naprawy uszkodzonego pojazdu był zbyt długi, a stawka czynszu przekraczała stawki rynkowe, powinna okoliczności te udowodnić. Z opinii biegłego sądowego S. Ź. wynika, że czas naprawy powypadkowej uszkodzonego samochodu powinien wynosić 13 dni, a przeciętny zakres czynszów najmu za jedną dobę w klasie aut małych zawierał się w 2011 roku w W. w przedziale cen 90-160 złotych netto. Po złożeniu przez biegłego ustnych wyjaśnień żadna ze stron opinii nie kwestionował, nie wносиła o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej lub dowodu z opinii innego biegłego.

Poszkodowany najął pojazd zastępczy na 13 dni (od dnia przyjęcia pojazdu do warsztatu, tj. 28 lipca 2011 roku do dnia 10 sierpnia 2011 roku), a więc w okresie uzasadnionego okresu naprawy pojazdu. Również przyjęta stawka nie przekracza stawek rynkowych (jest równa najwyższej przeciętnej stawce czynszu najmu).

Tym samym, poszkodowanemu (a następnie powódcie z uwagi na przelew wierzytelności) przysługiwało od pozwanej odszkodowanie w kwocie odpowiadającej kosztowi najmu pojazdu zastępczego przez faktyczny i uzasadniony 13-dniowy okres najmu, a koszt najmu zgodnie ze stawką określoną w umowie wynosił za ten okres 2.558,40 zł brutto.

Reasumując powyższe rozważania, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki dochodzoną kwotę 877,89 zł, stanowiącą uzasadniony i wykazany przez powódkę koszt najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego przez okres 13 dni (2.558,40 zł), pomniejszony o kwotę odszkodowania przyznanego przez pozwaną na etapie przedsądowym (1.680,51 zł).

Art. 481 § 1 k.c. stanowi, iż: „Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi”.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...): „Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie”.

Sąd ustalił, iż datą doręczenia pozwanemu zgłoszenia roszczenia wraz z kompletem dokumentów był dzień 19 września 2011 r., w tej dacie więc pozwana została zawiadomiona o szkodzie i od tej daty należy liczyć 30-dniowy termin wypłaty odszkodowania, w którym to terminie pozwana mogła zweryfikować żądanie i dokonać wypłaty odszkodowania. 30-dniowy termin na wypłatę odszkodowania upływał z dniem 19 października 2011 r., tym samym czas opóźnienia pozwanego w spełnieniu świadczenia uzasadniająco zasądzenie odsetek ustawowych, należy liczyć od dnia następnego, tj. od dnia 20 października 2011 r.

Z uwagi na powyższe, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty roszczenia głównego liczone od dnia 20 października 2011 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w zakresie roszczenia o odsetki ustawowe liczone od dnia 3 października 2011 r. do dnia 19 października 2011 r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie wyżej powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji.

Na podstawie wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu: „Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu)”.

Na koszty poniesione przez powódkę, która uległa pozwanemu jedynie w niewielkiej części roszczenia odsetkowego, składały się:

- kwota 44,00 zł uiszczonej opłaty sądowej od pozwu;
- kwota 180,00 zł kosztów zastępstwa procesowego w wysokości wynagrodzenia adwokata w stawce minimalnej za prowadzenie niniejszej sprawy, określonej na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (t.j. Dz. U. 2013, poz. 461);
- kwota 17,00 zł uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;
- kwota 360,32 zł wykorzystanej części zaliczki uiszczonej na poczet wynagrodzenia biegłego, tj. łącznie 601,32 zł, którą to kwotę Sąd zasądził od przegrywającej niniejszą sprawę pozwanej na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu.